

III. 16 Lílá se modlí k bohyni Sarasvatí.

VASIŠTHA pokračoval: Král Padma a královna Lílá žili dokonalý život. Užívali si všeho dobrého, co život nabízel. Byli mladí a plni síly jako bohové a jejich vzájemná láska byla silná a čistá, bez přetvářky a strojenosti.

Jednoho dne si královna Lílá pomyslela: „Tento vznešený král, jenž je mým manželem, je mi dražší než vlastní život. Co mám dělat, abychom oba mohli žít a užívat si radostí života navěky? Podstoupím odříkání, jaké mi doporučí svatí muži, aby bylo moje přání splněno.“ Nato vyhledala svaté muže a požádala je o radu.

Svatí muži jí řekli: „Ó královno, odříkání a pokání, opakování *mantry* a život v kázni ti jistě nadělí vše, co je pro člověka možné v tomto světě získat, ale fyzickou nesmrtelnost získat nelze!“

Královna se nad jejich slovy zamyslela a rozhodla se: „Pokud bych zemřela dříve než můj manžel, získám poznání Já a osvobodím se od utrpení a zármutku. Kdyby mne však on měl opustit dříve, musím se už nyní snažit získat požehnání bohů, tak aby *džíva* krále po smrti neopustil palác. Pak budu moci žít šťastně s vědomím, že je král stále se mnou.“

Takto rozhodnuta začala okamžitě, aniž by se o svém záměru zmínila králi, obětovat bohyni Sarasvatí. Jedla jednou za tři dny a před tím vždy prováděla oddané uctívání Boha, svatých mužů, mudrců, učitelů a učenců. Byla naprosto přesvědčena o tom, že její pokání přinese kýžený výsledek, a toto přesvědčení posilovalo její úsilí a odhodlání pokání podstupovat. Neodhalila králi své záměry, ani nedovolila, aby její služba králi utrpěla kvůli obětem a obřadům, jež prováděla. Poté co své třídní oběti provedla stokrát, zjevila se před ní bohyně Sarasvatí, aby jí udělila požehnání. Královna prosila: „Ó svatá Matko, uděl mi prosím dvojí požehnání. Nejprve tě prosím, ať po smrti krále zůstane jeho duše v této svatyni uvnitř paláce. Moje druhé přání je, ať tě mohu vidět, kdykoli se k tobě pomodlím.“ Sarasvatí jí požehnání udělila a zmizela.

Čas neúprosně plynul. Král Padma byl smrtelně raněn v bitvě a v paláci zemřel. Královna byla zdcena žalem. Jak ale byla ponořena ve svém truchlení, promluvil k ní hlas z nebe.